

ՆԵՐՍԻՍԵՆՏԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 բուրի: Կես տարվանը 6 բուր: Երեք ամիսը 3 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը ընդունում է ամեն լեզուով:

(բայց կիրակի և տոն օրերից):

Յայտարարութիւնները ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ:

Տէլէֆոն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՅՈՒԹԻՒՆ

Դատավճիռ: Վերջին տեղեկութիւններ. Տեղեկութիւններ գաւառից. Ներքին Տեսչական Թիֆլիս. Մամուլ. Ընթերցողի օրագիրը. Բազուի պատգամաւորութիւնը Փոխարքայի մօտ. Դրամատիկական ընկերութեան ժողովը: Դրութիւնը Շուշում. Հակահեղափոխական Երեսման Թատրոն և երաժշտութիւն. Ներքին լուրեր. Հեռագրի միջոցով. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Դ Ս Տ Ա Վ Ճ Ի Ռ

Խուլիգանների միջոցով գործնական աջողութիւն ձեռք բերելու ճակատագրական մի դատավճիռ է այն կուսակցութիւնների համար, որոնք դիմում են խուլիգանների աջակցութեան: Այդպիսի աջողութիւնը նախ միայն ժամանակակից կարող է լինել, իսկ յետոյ կը փոխվի մի այնպիսի սոսկալի պարտութեան, որ իսպառ կը խորտակէ խուլիգանամոլ կուսակցութիւններին:

Երբ որ քաղաքական կամ հասարակական մի կուսակցութեան մէջ հանդէս են գալիս անպիսի անձնակազմութիւններ, որոնք անարագութեամբ են հասցնում այն կուսակցութիւններին, որոնց նրանք պատկանում են: Եւ յայտնի են եւրոպական կեանքում շատ դէպքեր, ինչպէս կուսակցութիւնները փլուզւում են կրել իրանց անդամների անուանարկող գործերից: Անկասկած, շատ անգամ կուսակցութիւնները մեղաւոր չեն լինում այն բանում, որ նրանց շարքերում գտնվել են ստոր անձեր, բայց և այնպէս հասարակական կարծիքի վրա ամեն մի անպատասխան կարծիքը տպաւորութիւն է գործում և որոշ բացասական արդիւնքներ առաջացնում:

Իսկ որքան աւելի ծանր պէտք է ազդէ այն, երբ մի կուսակցութիւն ոչ թէ փրկւում, ոչ թէ պատահաբար ընդունել է իր մէջ անարժան անձերի, այլ բոլորովին ընդհակառակը, նա ինքն է գրաւել ստոր տարրերը իր մէջ, ինքն է նրանց որոնել, ժողովել, խմբերի վերածել և իբրեւ մաքաւող ոյժ կազմակերպել: Այդպիսի այն կուսակցութիւնը, որ այդ կեղտոտ և անարժան միջոցներին է դիմել, մի և նոյնն է թէ մահաբեր դատավճիռ է կարգադրել իր գլխին և իրան մասնակց է կատարել անկասկած, քայքայման և խայտառակութեան:

Մենք չենք ցանկանալ հաւատալ, որ մեր քաղաքներում երեւցած և համարձակ կերպով գործող խուլիգանները հուսաւորութեամբ միմեկին մէջ են և պատրաստի գործ են ներկայացնում կազմակերպւած խմբերի, կուսակցութիւնների կամ հաստատութիւնների ձեռքում, բայց զգալիաբար կենսաբի պատերը, շատ շատերի վկայութիւնները գալիս են հաստատելու, որ խուլիգաններին դիմելը և նրանց միջոցով անկարգութիւններ և յանցաւոր ընդհարումներ առաջացնելը իրողութիւն է և մեր ժամանակակից կենսաբի ամենասեւ և ամենազգուշելի էջերից մէկը:

Մենք կը յարգէինք ամեն մի համագլած գաղափարական մարդու, թէկուզ մենք բոլորովին հակառակ դաւանանքի աչք լինէինք: Կը յարգէինք, որովհետեւ մարդու անկեղծ համոզմունքը, նրա աշխարհայեացքը անհատի անխախտելի սեփականութիւնն են կազմում: Եւ մենք կը յարգէինք ազնիւ պահպանողականներին, ազնիւ միապետականներին, եթէ նրանք իրանց պահէին գաղափարական ձգտումների սահմաններում: Իսկ երբ մէկը զինակից է վերցնում իր համար սրկալային, աւազակին, խուլիգանին, մարդասպանին, այն ժամանակն առ ժամանակ զանազան միջոցներով և անհամակարգելի և զգուշելի, այլ և ցեխի մէջ է գցում:

Իր կուսակցութեան դրօշը, թաղելով նրան երկար տարիներով, եթէ ոչ առ միշտ:

Ազնիւ հասարակութիւնը, ճիշտ է, ժամանակակից կարող է փնտրել խուլիգաններին և խուլիգաններին զինակից չլինող կուսակցութիւններից, բայց նա մատահալ համարձակ կարող է նայել դէպի առաջ, հաստատ հաւատալով, որ նրա հակառակորդները զենքը այն ժամանակ չենք բերել, որ շատ շուտով կը կտրվի և սարսափելի պարտութիւններ կը բերէ նրան զինողների համար:

Հետեւանք ճակատագրական է:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հին-Նախիջևան քաղաքում սպանվեց քաղաքային վաշտի ղեկավար Թուրք Մալիօվ: Ովքեր են սպանողները, յայտնի չէ, բայց յամենայն դէպս ոչ որ կապւած չէ յայտնում հայերի վրա:

Մալիօվը մահից մի քանի օր առաջ անտարբեր խօսակցութիւններ է ունեցել իր հայրենակիցների հետ: Քաղաքում լուր է պտտում, որ իբր թէ Մալիօվը պախարակում է եղել թուրքերի բռնած դիրքը դէպի հայերը և պնդում է եղել, որ զուրանք թոյլ չէ ապիս քրիստոնէական երկրի կոտորածներ կատարել: Որքան ճիշտ է այդ բոլորը, դժուար է ասել, բայց Հին-Նախիջևանի հասարակութեան մէջ Մալիօվի սպանութեան մասին դաւանաբան տեսակ խօսակցութիւններ տեղի ունեն:

Մենք յայտնել էինք այն ծանր դրութեան մասին, որի մէջ գտնվում է Գանձակի նահանգի Սարով գիւղի շէնքը:

Սարով-Մարալեան գիւղի բնակիչները մի քանի օր զինված փոխարքայի օգնական Սուլթան-Կրիմ-Գիւրէին յատուկ խնդիրով բացատրել են գիւղի թշուառ վիճակի մասին:

Այդ խնդիրը մէջ նրանք յայտնում են, որ գտնվելով տափարակի վրա, շէնքը չապաստում թուրքերով և գրկված գէն-գէն նրանք, նրանք մտայնել են բոլորովին անպաշտպան, ուստի թուրքերի յարձակումից յետոյ նրանք անկարողացել են մերձակայ Բէգիւմ-Սարով գիւղը ժամանակակից պատարարով:

Գիւղը աւերի ենթարկվելուց յետոյ ձանցել է մեծ կորուստներ: Գլխաւոր յարձակողները և աւերողները եղել են ինքնագործակող գիւղի բնակիչները: Գիւղացիները իրանց կորուստը հաշւում են այսպէս.

- 11.250 պուլ գործին
- 200 շուալ գործին
- 180 գետնատին բամբակ
- 125 գետնատին բրնձ
- 90 գետնատին այլ և ծառ
- 133 գլուխ ագարակ
- 7 ձի

Բացի այդ 3500 բուրլու ֆլաւ է հասցրւած տեղական խանութիւն Բաղի Նըրահամեանի կրպակին:

Դիմելով Փոխարքայի օգնականին գիւղացիները խնդրում են քննութիւն և զենք պաշտպանութեան համար: Գիւղացիները սակայն յայտնում են, որ քննութիւնը պէտք է կատարվի ոչ տեղական վարչութեան ձեռքով, որովհետեւ նրանք դիմել են արդէն այդ վարչութեանը և մինչև այժմ ոչ մի օգնութիւն չեն տեսել:

Ասում են, որ Բաղուի գաւիթի գլխաւոր գնալար Տարմաշովը դիմել է տեղական հայերին և առաջարկել միջամտել ուր հարկն է, որ դադարեցնեն արխի-խուլիգան Անուրիի գէժ սկսած դատաւարական գործը. հակառակ

դէպքում կարող են հայերի համար ոչ ցանկալի բարդութիւններ առաջ գալ: Սուլթանական այս քաղաքականութիւնը հազիւ թէ աջողութիւն ունենայ, որովհետեւ Բաղուի հայերը զեռ մտադիր չեն ինքնապաշտպան գործել: Բայց զարմանալին այն է, թէ ինչու այդ զինուոր-ստիկանը դիմում է հայերի օգնութեան, քանի որ կարող է ապահով լինել, որ ներկայ պայմաններում Աշուրովի պէս մարդիկ առանց այն էլ բոլորը կարգաւարան. չէ որ նրանք միայն գործի են աւելի բարձր դիրքերում կանգնած մարդկանց ձեռքին:

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳՄԱՍՈՒՅ

Գ ան ձ ա կ, հոկտեմբերի 22-ին: Ծառ և շատ քանիք կտորվել են այս մի քանի օրերը մեր գիւղերում, շատ և շատ ցուրտ ու դարձեւ աւելացան մեր գոթախո գիւղացիների վրա, բայց մէկն ու մէկի համար ոչ զեռ, ոչ վարման... Ի՞նչն է այդ մեծ չարքը: Դա թուրքերի անդադր թաղաները և յարձակումներն են, որոնք վերջ չունեն: Օր չէ անցնում, որ նոր-նոր բռնություններ չը լսենք: Ամսիս 17-ին լսեցինք, որ Թալիզ գիւղից տարել են 150 գլուխ տաւար: Գիւղի երիտասարդները փորձ են անում յետ խել, բայց կոպակները արգելք են լինում: Ինչու: Յայտնի չէ: Երկու օր չանցած, թուրքերը կրկին յարձակվել են և տարան Դարաշինարից 102 գլուխ տաւար: Յետ խելն անկարելի է լինում, չը նայած սոսկալի հրացանաձգութեան, մասնաւոր որ ստատիկ ձիւնախառն անձրեւ խանգարում էր: Նոյն օրը միաժամանակ տանում են Գարիս հայկական գիւղից 50 գլուխ տաւար և ձի: Նոյն փորձն են անում Երեւել գիւղից տանելու, սակայն գիւղացիները շուտ իմանալով կրակ են բանում թուրքերի վրա և փախցնում: Մինչև այդ թուրքերը համախմբվում են Գիւրգալար թրքական գիւղում և ձեռքն ընկածներին անխնայ կտորում: Դէպքերը շատ և մէկը-միւսի յետեւ:

Ամսիս 22-ին Գոգիլար կոչված թրքական գիւղի մօտ անհայ ճաշելիս են լինում դարաշինարցի Սարգիս Դադարեանը, իր փեսայ Զաւարը, տանուէր Գոթախո (գարսիս), Ֆրիդուհը, Յովհաննէսը և Արշակը: Յանկարծ յիշելով թուրք գիւղացիները, թուր 30—40 հոգի, յարձակվում են չորս կազմերից: Բոլորին շփոթված տալիս են այս ու այն կողմն են թաքնում կռիւով, բայց չըջապատված լինելով տարադիր թուրքերով, ընկնում են բոլորը, թուր 6 հոգի, միմիայն Արշակին աջողութիւն է հրաշքով ապաստել ու հասնել Երեւել գիւղը ժամանակը: III գոտաւորման արքայաւոր Բանդա-բեկ Ջալալը, այդ գիւղականութեամբ գաղանքը, այդ վարչական երեւել լինելով, առանց ժողովրդին յայտնելու, գնում է ազատաւոր և գիւղացիներ թագնում: Հետեւ օրը հայ երիտասարդները 30 կողակների հետ մի կերպ հարկադրում են գիւղից տար: «Նամազը» թուրքերը ամենազգաւարար էին վարվել անշուշտ գիւղացիների հետ, մէկին այրելով, միւսի կրակը մաշկելով, երբեք չէին կտոր-կտոր անելով և այն և այլն...

Եւ այսպէս թուրքը թաղանք է, թուրքը անքում է, թուրքը կտորում է հայերին, իսկ հայը միշտ համբերում է: Բայց մինչև երբ: Այս մի ամառայ ընթացքում 30-ից աւել հայեր կտորվել են, երկուսը մի տեղ, հինգը մի տեղ, մէկը մի տեղ և այլն և այլն... Կառավարութիւնը ոչինչ չէ անում այս անհատական սպանութիւնների դէմ, և սանձարձակ թուրք մօլի անքիւր ամեն ինչ անում է առանց պատժի... Իսկ եթէ հայն է մի թուրք սպանում, այն ժամանակ, զետեւ եկել ա ու հային տարել...

Ինչպէս տեսնում ենք այս բոլորը զեռ շատ երկար կը շարունակվի, քանի որ չը կան կտրուկ միջոցներ, քանի որ սոսկալի հովիւ են փչում թրքական մասերից, քանի որ «շէյթան» արքաներիցը պակաս չեն...
Ա. Յովսէփեան

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Ն

«Сынъ Отечества» լրագիրը հետեւալ տղերն է նուիրում կովկասի այժմեան գրութեան:

Կոմս Վորոնցով-Դաշկովին Կովկասի Փոխարքայ նշանակելը իր ժամանակին ողջունվում էր իբրեւ նոր դարաշինի նշան, դարաշին խաղաղասէր քաղաքականութեան այդ դժբախտ, ազգամիջեան կռիւներով տանջված երկրի համար: Իրականութիւնը, սակայն, ոչ միայն չարադրացից յոյսերը, այլ ընդունեց իսկական քաղաքական պատերազմի և անիշխանութեան աւելի անարիւ ձեւեր: Արդեօք կովկասեան նախկին ստորադ իշխան Գալցեֆ-Կալապտեանը երկարատեւութեան չափազանց խոր սերմեր թողեց, արդեօք նոր Փոխարքան էլ եկաւ որոշ համակրանքներով և հակադրանքներով—մի գիտէ: Մի բան միայն կարելի է ասել վստահութեամբ. գրութիւնը շարունակում է վստահում և սպանում է բոլորովին քայքայել և կանգնեցնել երկրի ամբողջ անհատական կեանքը: Երկրորդութիւնը առաջ է դրում պատերազմական դրութիւն, որ իր կողմից աւելի սաստկացնում է շփոթութիւնը: Կովկասը ընկել է մի կախարակեան շրջանակի մէջ, որից ըստ երեւոյթի, դուրս գալ չէ կարող, քանի որ գոյութիւն են պահպանում այն հիմնական պատճառները, որոնք ծնեցնում են շփոթութիւն: Իսկ հիմնական պատճառը Ռուսաստանի ամեն մի կողմում մի և նոյնն է և գիւղից օրերում նա պատկերացել է մի պարզութեամբ, որ ոչ մի կասկած չէ թոյլ տալիս: Անցեալի Ռուսաստանը կուտ է վաղվայ Ռուսաստանի հետ, և այդ կուտ մէջ մի կողմից միացել են երկրի բոլոր մասը ու մասը, որոնք գնված են ոտքից գրուել, անտղը են և անիշխան: Կովկասում այդ միացումը տեղի ունեցաւ մի քիչ վաղ, քան մնացած Ռուսաստանում: Այստեղ ազմիրխորայիս իր կուսակցականութիւնների քաղաքականութեան համար աւելի օգտակար տարր դառաւ հուսկեան տղան և ֆանատիկա կոչվող խնդիրները—թուրքերի մէջ և կնքեց նրան յարձակողական սերտ դաշնակցութիւն քրիստոնէայ ժողովուրդներին և զինաւորապէս հայերի դէմ: Այժմ հազիւ թէ որ և իցէ մի մարդ կարողանայ ժխտել այս բանը: Կովկասից եկող բոլոր փաստերն ու տեղեկութիւնները միշտ նկարագրում են ազմիրխորայիս և զորքը թուրքերի հետ կողք կողքի տուած: Հայերը թողնված են իրանց ճակատագրի կամքին և պիտի պաշտպանվեն երկու թեկերից: Միայն լաւ կազմակերպված ոյժերը, համերաշխութիւնը և շէրմ սէրը զենք պաշտպանութիւնը տալիս են այդ ժողովրդին նուազ գիւղական իր թըշնամիներին ընտելել անող արշաւանքին: Բայց երկէք արդե՞ք նա ոչ իմանալով գիւղացիներու իսկ եթէ հայերը, կուսակցային այդ պատուարը Կովկասում, ընկնեն անհուսալոր կուտի մէջ, այն ժամանակ այդ երկիրը չի դառնալ արեւելեան բանաստեղծութիւնների վատաւ: Ամեն ինչ հնարաւոր է աշխարհում, և այն ճանապարհը, որով գրեւոր է կովկասեան ազմիրխորայիս, հրաւրում է իր մէջ պետական գաւաճանութեան սպանելը ազգային Ռուսաստանի վերաբերմամբ:

Անհրաժեշտ է ուրիշ ճանապարհ ընտրել, և այդ ճանապարհը Կովկասում, ինչպէս և ամեն տեղ, միայն մի գիւղում է որոշվում: Անհրաժեշտ է անյայտալ կազմաւորել կովկասեան ամբողջ ազմիրխորայիս և յանձնել վարչական իշխանութիւնը այնպիսի մարդկանց, որոնք անապայման վստահում են հասարակութեան վստահութիւնը: Այսպէս նա հրաժեշտ է հեռացնել երկրից այն գորաւորները, որոնք մէջ իշխանութիւնը կուտ գով հատուտել է եղբայրապաշտ քաղաքականութիւնը:

Մեզ ոչինչ չէ մնում աւելացնել այս գեղեցիկ խօսքերի վրա...

ԸՆԹԵՐՑՈՂԻ ՕՐԱԳԻՐԸ

XXXIX

Ներկայ լույս տեսնում է Ռուսաստանում կատարեալ գոթախոթութիւն է ընթերցող լինելը: Ծախաւոր դժուր հեղինակ: Մամուլը ստացաւ ազատութիւն, հետեւաւոր ընթերցողի պէս երջանիկ մարդ չը պիտի լինէր: Բայց ազա-

տուժեան հետ վերկացաւ առհիւր արիւնոտ փոթորիկը և տակն ու վրա արաւ ամբողջ երկիրը, պերճ մայրաքաղաքները սկսած մինչև գաւառական ամենախուռ անկիւնները։ Ազատ խօսքը իր առաջին իսկ քայլերից դարձաւ սարսափների տարեգրութիւն։ Կարծես միայն այն պատճառով կարգիցնէր, վայր ընկան մարդկային լեզուն կաշկանդող կապերը, որ նա, այդ լեզուն, աւելի պարզ, աւելի լայնարձակ թոյլէնքով նկարագրէ այն ճիւղաճախները, որ նա, այդ լեզուն, աւելի պարզ, աւելի լայնարձակ թոյլէնքով նկարագրէ այն ճիւղաճախները, որ նա, այդ լեզուն, աւելի պարզ, աւելի լայնարձակ թոյլէնքով նկարագրէ այն ճիւղաճախները։

Ան ու գոյով են բաց անում լրագրի թերթը։ Արեւիկ, հրդեհ առաջին տողերից մինչև վերջինը։ Գաղանային խռովութիւնների, նողկալի բարբարոսութիւնների մի անհուն պատկեր, որի բոլոր մանրամասնութիւնները պէտք է դիտել, հասկանալ։ Բայց ո՞վ է տուել այդքան կարողութիւն։ Մարդը ներկերից է կազմված։ Եւ կա՞նք մի հնար այդ կազմուածքից ազատելու համար։ Կարելի է մի մի գլխի այդ ներկերը և նրանց տեղը թողել շարել մարմնի մէջ։

Որքան անարկուտ, հրէշաւոր գծերով է ներկայանում ոճիւրը, այդքան խորապէս է յուզվում հասարակական ուզան կարծիքը, այնքան պերճաւոր է դառնում նա իր մեղադրանքների մէջ։ Հրապարակում մերկացվում են քառամեկի գործեր, արտասանվում են բացորոշ անուշներ։ Պահանջում են պատիժ, պահանջում են, որ հասարակութիւնը դուրս գայ այդ ոճիւրի դիմաց իրեն անկողի կուտող մի ոյժ։ Գաղաքական այն սխառնք, որ բերել նանցքն է Ռուսաստանը այս գործախառնութեան վրէժին, այժմ այլ ևս զգալիք չէ, այլ ևս կասկածի և երկմտութեան առարկայ չէ կարող լինել։ Ոճիւր—անհ նրա ստեղծել։

Ի՞նչ մեծ եղանակով, Ի՞նչ պիտանքս ապացուցներով մամուլը, հասարակական կազմակերպութիւնները, ամեն տեսակ ազատ ընկերակցութիւնները միաբան և միաձայն դատաւարում են այդ ոճիւրը։ Ամբողջ ազատ մտածող Ռուսաստանը դարձել է մի աղաղակ, գայլաբնիկ ու զղուհներ աղաղակ, որ որոտում է ոճիւրագործ սխառնքի դէմ։

Այդ Ռուսաստանի մէջ մի ժողովուրդ, որի համար—աւանդ—զարմանալի ու զարնուրիչ չեն այժմ միայն հրապարակ կած բարբարոսութիւնները։ Այդ ժողովուրդը նոր չը պիտի ճանաչէ ոճիւրագործ սխառնք։ Այդ ժողովուրդը արդէն ինն ամիս է, ինչ մոթթվում է նոյն ոճիւրի ձեռքով, ողջ-ողջ այրվում խորովվում է իր տան, իր ստացուածքի բոցերի վրա։ Այդ ժողովուրդը հայ ժողովուրդն է։

Կարճ է նա ցնցվել յանկարծակիի եկածի նման։ Չափազանց դառն, չափազանց երկարատև էր նրան վիճակված փորձանքը։ Չափազանց շատ արիւն է ծորել նրա մարմնի վրա լայն բացված վէրքերից։ Եւ այսօր Ռուսաստանում բարձրացած միաձայն աղաղակի դիմաց նա կարող է միայն մի բան անել—ձեռքը դնել իր ջարդված կրծքի վրա և խորին վշտով հառաչել—«վերջապէս»։

Այն, այդ հառաչանքը... Վերջապէս ամենաքրք, ամեն տեղ հասկացան։ Վերջապէս ճանաչվեց ոճիւրը։ Բայց երբ—երբ, ի մեծ զրժբախտութիւն, դո՛ւրը հազարներով, տասնեակ հազարներով են հաշւում, երբ այլ ևս տեղ չը կայ, ուր արեւն չը լինի հոտած։ Հայը այսօր իր վաղեմի արտասուքները խառնում է Ռուսաստանի արտասուքներին։ Եւ կարող է ասել. «Դժբանքս եղբայրակիցների, ինն ամիս ևս այսօրվայ ձեռ գարնուրից ցանկ էի ներկայացնում իմ քանդված, հրդեհված գիւղերով, իմ առեւտրով կոյսերով և կանանցով, իմ պղծած եկեղեցիներով»։

Եւ այս կը լինի մի անուշամայի ճշմարտութիւն։ Իսկապէս կայ մի նորութիւն Ռուսաստանի ներկայ դժբանքութիւնների մէջ։ Թոյլ տուէ՛ք հարկւրաւոր ու հազարաւոր հեռագիրներ, նամակներ, մէկը յեղափոխելու Դժբախտ Օղեսայից ուղարկված մի հեռագիր է դա, որ տպվել է «Сынъ Отечества» լրագրի մէջ։ Անա ինչ է ասում թղթակիցը։

Մարդիկ պատառ-պատառ էին անվում, ոստիկանների և կոզակների ներկայութեամբ և օգնութեամբ կանանց փորերը պատում էին։ Կոզակներով շրջապատված քաղաքապետ Նէյդ-դարը փորոցում ողջունում էր կոտորուղիների և աշրդիներին։ Առաջին օրը կարելի եղաւ յետ խիւղ կողոպուտների մի մասը, բայց երկրորդ օրը զօրքերը սկսեցին կրակ

անել այն տների դէմ, որոնց մօտ բռնում էին կողոպուտներին և խլում էին նրանց աւաքը։ Բռնված են մարդիկ, որոնք տների կոտորուղից դնակներ էին արձակում, որպէս զի զօրքերը հրդեհներ կրակ թափեն այդ տների վրա։ Պրովոկատորները, հեռագրել են զանազան գիւղեր և կայարաններ թէ 20,000 հրէշաներ շարժվում են քրիստոնեաներին կոտորելու համար։ Պաշտօնական թերթը շարունակում է յուզել ժողովուրդը խուլիզանական յոգեւածներով, պաշտպանում է սպանողներին։ Լրագիրները ստիպված են լսել։

Եւ վերջապէս Ռուսաց հեռագրական գործակալութիւնը անուշամայով լրբե, անածթ ինքնաբերական, նա սուտ լուրեր է հաղորդում Օղեսայից և դարձրել է տարածք ամբողջ քաղաքի մէջ իր զղուհի ստութիւններով։

Ի՞նչ կայ այս պատկերի մէջ, որ նորութիւն լինի։ Հին չարագործը։ Նրա գծերից մէկն էլ չէ փոփոխել։ Չարագործը, հայը։ Չարագործը նա փախել է ոչ թէ ձեռագիր կերպարանքի վրա, այլ դարձեալ իր բախտի, իր ճակատագրի վրա։ Ինն ամիս նա մեղակ, անօգնական ծուռավում էր այդ ճիւղի ճանկերում։ Հասարակութիւնը անտարբեր էր. ոչ մի բողոք, դայտում։ Ինչ մի արտայայտութիւն։ Մամուլը բաւականա՛նում էր համարում միայն տեղեկութիւններ հաղորդելով։ Այդ բաւական չէ։ Անաշխատութեան պարագ հետազոտելու համար նա դեռ ուզում էր քննել ու վճել թէ ո՞վ է մեղաւորը—հայը թէ նրա սուտն անբողը, նրա արիւնը թափողը։ Նրկար ու երկար տեղաց այդ կուսակցութեան քննութիւնը։ Հայը արգարազանութիւն էր կանչում, պատիժ էր աղաղակում, իսկ մամուլը նոր և նոր վկաներ էր հրաւիրում հրապարակ, կարծիքներ էր հաւաքում։ Նրա համար կարծես զոյուրթիւն չունէին մամուլականացած գիւղերը, դերի տարած կանայք, քանդված եկեղեցիները։ Փառաքել էին ուրում և դեռ նոր-նոր ուղում էին ստուգել թէ որքան ճիշտ է, որ հայ յեղափոխական կոմիտեաներն են առաջացրել սոսկալի արիւնաշեղութիւնը։

Օլիմպիական հարցաւորները այնպէս էլ չը վերջացաւ։ Մարքսի հանձնարող վարդապետութիւնը թշուառ տառակերութեան վերածում համարները դատակարարային մրցութիւն տեսան թուրք-հայկական ընդհարումների մէջ, դատվեց նոյն իսկ մի ամբողջ մամուլ—վրաց մամուլը, որ անանց այլ և այլութեան մարքսիստի դրօշակի տակ հրապարակ նետեց իր հին շովինիստական ատելութիւնը դէպի հայ տարրը։

Հայը տեսնում էր շրջապատի այդ անսիրտ վերաբերմունքը դէպի իր սատապանները և ի՞նչ զղաց։ Այն, որ կարեկցութեան, համակրանքի, եղբայրական զգացմունքի արժանաւորու համար բաւական չէ անկողի մտղ լինել, պէտք է դեռ պատկանել մի յայտնի ցեղի, մի յայտնի կուսակցութեան...

Երբեք եղբայրացութիւն։ Բայց սա հնարված չէ, սա ցնորք չէ, այլ մի շարք իրական փաստերից բխող յուսահատական այժմէութիւն։

Նրա հայրի գէմ ամբիւններով անապատի գործող ոճիւր իր գէմը ցոյց տուեց Ռուսաստանի բոլոր անկիւններում, այդ ժամանակ միայն բարձրացաւ միաձայն աղաղակն ու վայնասունը։ Չքայնան օլիմպիական վեճութեամբ հարցումները կատարող դատաւորները։ Մոտեցողը դատակարարային մրցութեան թէօրինակ։ Ոչ ոք սիրտ չարաւ քննելով թէ որքան դանազան յեղափոխական կուսակցութիւնները ներպատեցին արիւնոտ փոթորիկ տարածվելուն։ Ամենքը տեսան միայն ոճիւրը և զինվեցին նրա դէմ։

Այդ արեւորութիւնը միայն հային զղացան։ Եւ չէ կարելի արդարաւա՛ղ նրանով, թէ մինչև հոկտեմբերի 17-ը ազատութիւն չը կայ։ Ոչ։ Հոկտեմբերի 17-ից յետոյ էլ հայի արիւնը հոտում է։ Բաղում 5 օր ուս խուժանք, զօրքերի աջակցութեամբ, կոտորում էր հայերին, իբրեւ յեղափոխականներ, իբրեւ հին սխառնք թշուառներ։ Հոկտեմբերի 17-ից յետոյ էլ գեներալ Տակաշվիլիի կոզակները դժուր են դարձնում թաղերի հայ գիւղերը։ Եւ ոչինչ։ Տեղական ուս թերթերը միայն տեղեկութիւններ են տալիս, ուրիշ ոչինչ։ Անկարողութիւնն էր պատճառը։ Ո՛չ։ Գուրեղայի արդար դատը նրանք պաշտպանեցին մեծ ետանդով, որ պատիւ է բերում ազատ խօսքին։ Միայն հայի դատն է, որի համար աւելորդ են համարում նիզակներ կոտորաւ։ Ան առաւելն, այն արեւ հայերի համար, որ նրանց դատը կոխեցին

«դատակարարային կոլ» եւրիկի տակ և ստորադրեցին իրանց այդ մեծ գիւտը։

Մեր փամանակներում ազատամիտ, ծայրայեղ արմատական կարիքների տակ էլ թագնւում է նոյն հին հերոսը—ազգայնութիւնը։ Լիսաստանում գոտ ազգայնական հողի վրա սկսվել է շարժում, որի նպատակն է ինքնազորութիւն ձևառ բերել, այդ պատճառով այն-տեղ պատերազմական դրութիւն յայտարարվեց։ Եւ ի՞նչ։ Աշխատում են համառուական ընդհանուր գործադուլով բողոքել այդ կարգաւորութեան դէմ, հարկադրել, որ կառավարութիւնը չանէ այդպիսի բան։ Գործադուլները, ինչպէս յայտնի է, զեկավարում են ծայրայեղ արմատական կուսակցութիւնները, որոնց համար, ըստ երևոյթի, ոչինչ նշանակութիւն չը պիտի ունենային ազգայնական ձգտումները։ Բայց, ինչպէս տեսնում էք, ծայրայեղներն անգամ ունեն որոշ թուրութիւններ դէպի այս կամ այն ազգը։ Գաղափարը միանգամայն չէ կարող ոչնչացնել գոյութիւն ունեցող մարդկային հասակացությունները...

Մի և նոյն երևոյթը, նոյն իսկ աւելի խիստ աչք ծակող գծերով, կայ և մեր Անդրկովկասում։ Միեւնում էլ գոյութիւն ունի սոցիալ-դեմոկրատիական ուժեղ կազմակերպութիւն։ Այդ կազմակերպութիւնը միանգամայն խուլ ու անտարբեր մնաց նոյն իսկ Բագուի կոտորածների վերաբերմամբ, չը նայած որ այն-տեղ հայ մի ստուար բանուր դատակարար կար, որ ամենից շատ միասնեց կոտորածներից։ Կուսակցութիւնը մտաւ մասին չը խփեց դժբանքներին օգնելու, դարձուրելի արիւնաշեղութեան դէմ բողոքելու համար։ Չունէր ոյժ։ Անկարելի է հաւատար։ Երբ Թիֆլիսում ոստիկանութիւնը զենք բաժանեց խուլիզաններին, կուսակցութիւնը կորուսեցաւ ամբողջ 10—11 օր կանգնեցնել կիւնքը, հարկադրելով ամենքին գործադուլ անել։

Հարցը, ուրեմն, միջոցներին չէ վերաբերվում, այլ համակրանքին—Մի քանի օր առաջ նոյն սոցիալ-դեմոկրատիական կուսակցութիւնը Թիֆլիսում տարածած թուրքիներով հրաւիրում էր ամենքին զենք վերցնել Կուրիան ազատելու համար։ Նոյն նպատակի համար, ինչպէս ասում էին, պէտք է գործադուլ էլ լինէր Թիֆլիսում։

Անա քանի քանի իրողութիւններ են խօսում հայի հետ, նա քանի փաստեր կան ապացուցանող թէ նա մեղակ է, կատարելապէս անօգնական։ Հէնց որ հոկտեմբերի 17-ից յետոյ սկսեցին Ռուսաստանում ջարդել հրէշաներին, իսկոյն Լոնդոնից, Ամերիկայից հեռագիրներ տեղացին թէ կազմել են նպատաւատաց յանձնաժողովներ, որոնք արդէն խոշոր դուռներ են հաւաքել։ Չկանութեամբ չեն ևս բերում փաստը։ Հրէական բազմատանջ ազգի դարաւոր նահատակութիւնների առաջ կարելի է միայն պատկառանքով ծոնել չորքը։ Այդ ազգը աւելի մեծ կարեկցութեան, աւելի երջանիկ կացութեան է արժանի։ Ինձ այստեղ միայն համեմատութիւնն է խօսեցնել տալիս։ Ինչպէս, մտածում ես, հայերը ոչինչ օգնութեան չարժանացան օտարների կողմից։ Մթթ էր նրանք քիչ են վաւաղել։ Մթթ է այսօր մի ամբողջ քաղաք—Շուշին—հստած չէ իր մոխիրների վրա, իսկ տանեակ գիւղեր մատնված են սովի վտանգին...

Ինչպէս է այսպէս, ընթերցող։ Ինչպէս, ասացէ՛ք, Բագուի ուս խուլիզանը ոստիկանի և կոզակի հետ յարձակվում է յատկապէս և մի-միայն հայի վրա, համարելով նրան յեղափոխական, հակապետական, իսկ վրացի հրապարակախօսն ասում է թէ հայերը զրկվել են համակրանքից այն պատճառով, որ չեն մասնակցում ազատարար շարժման։ Վերջապէս կայ մէկը, որ հասկանայ մեղ, վերջապէս ո՞վ է մեր բարեկամը, ո՞վ է թշուառին...

Հարցեր, որոնց վրա պէտք է մտածել, երկար ու լուրջ մտածել...

ԲԱԳՈՒԻ ՊԵՏԱԳԱՄԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ՓՈՆՏՐԻՔԱՅԻ ՄՕՏ

Շաբաթ, նոյեմբերի 5-ին, Բագուի դուռնի կողմից մի պատգամաւորութիւն, բաղկացած վարչութեան անգամ՝ Չուժուղ Յարութիւններն և ձայնաւորներ՝ Խ. Անտօնիանից և Իսրաֆիլ Հաջիբիով, ներկայացաւ Կովկասի Փոխարքայ կոմս Վօրոնցով-Պաշկովին։

Պատգամաւորութիւնը լիազօրված էր դուռնից հանեալ միջնորդութիւնները յարուցանելու Փոխարքայի առաջ։

1) Նոյեմբեր, որ Փոխարքան միջնորդէ ուր հարկն է, որ Անդրկովկասի երկաթուղիների համար գրաված քաղաքապատկան հողերի արժողութիւնը, 240,000 ռ., որ քաղաքը 20 տարուց ի վեր չէ կարողանում ստանալ երկաթուղային վարչութիւնից, այժմ վճարվի Բագու քաղաքին, ի նկատի ունենալով որ քաղաքային կառուար ներկայումս բոլորովին դատարկ է և ոչ մի միջոց չունի հողալ իր անհրաժեշտ ծախքերը։

2) Որովհետև 1903 թուից սկսած Բագուում անպիսն քանակութեամբ զօրք է պահվում և այս տարի զօրքի քանակութիւնը աւելի շատացել է, և այդ զօրքի պահպանութեան ծախքը ծանրացած է քաղաքի վրա, որը մինչև այժմ ծախսել է 140,000 ռուբլի, իսկ մինչև տարվայ վերջը պէտք էր լինի ծախսել 60,000 ռուբլի ևս, ուստի դուռնի խնդրում է առ այժմ տալ 60,000 ռուբլի, իսկ մնացած 140,000 ռուբլին տալ յաջորդաբար։

Փոխարքան, լսելով Բագուի դուռնի պատգամաւորների միջնորդութիւնը, յայտնեց, որ երկաթուղային վարչութիւնից հասնելի 240,000 ռուբլի դուռնի վերադարձման մասին նա հարկաւոր միջնորդութիւնը կանէ, գտնելով այդ պահանջը միանգամայն արդար։ Գտնով զօրքերի պահպանութեան համար արած ծախքերին, նա արդէն միջնորդութիւն է յարուցել զլիսուոր կառավարութեան առաջ մի գումար գնել իր տրամադրութեան տակ փոխարինելու համար այն ծախքերը, որ Կովկասի քաղաքները արել են և անում են զօրքերի պահպանութեան համար, ուստի երբ ստանայ այդ գումարը, Բագուի մասը կը կարգադրէ վճարել, իսկ առ այժմ ոչինչ տալ չէ կարող։

ԳՐԱՄԱՍԻԿԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԺՈՂՈՎՐ

Կիրակի, նոյեմբերի 6-ին, Արտիստական ընկերութեան զանիճում կայացաւ Հայոց Դրամատիկական ընկերութեան անդամների ընդանուր ժողովը, որը լինելով երկրորդ անգամ հրաւիրված, համարվեց կայացած։ Ներկայ էին անդամներից 25 հոգի և կողմնակի անձեր 10 հոգի։

Ժողովը քնտրեց նախագահ պ. Ա. Բալան-Թաքին և քարտուղար պ. Տ. Չաւենին։ Պ. Տ. Յովհաննիսեան նկատելով՝ առաջարկեց յետաձգել նիստը մի ուրիշ օրվայ։ Իբրեւ պատճառներով յետաձգման յայտնեց, որ դուռնապանները թիւրմարութեամբ յետ էին ուղարկել անդամներին։

Ժողովը յարմար դատեց զբաղվել օրակարգի առաջին հարցով միայն, այն է՝ քննել 1904/5 թ. ընկերութեան գործունէութեան հաշիւը, իսկ ընտրութիւնները թողնել մի աւելի բազմամարդ ժողովի, որը կարելի է համարել շարունակութիւն նախորդի։

Վարչութեան անգամ պ. Սատիստիկ կարգ ընդ հաշիւը և բացատրութիւններ տուեց։ Վերաստուգող յանձնաժողովի անդամները թէև բացակայ էին, բայց հաշիւների մասին ներկայացրել էին զեկուցագիր, որով կանոնաւոր էին դատում վարչութեան հաշիւները։

Պ. Բալան-Թաքն քանկութիւն յայտնեց, որ նախանշալին էլ տպագրվի հաշուետւութեան մէջ։

Պ. Շիրինեան առաջարկեց, որ հաշուի մէջ մտցնվի և ընդհ. ժողովների արձանագրութիւնները ու ընկերութեան գործունէութեան մասին միայն չոր թուանշաններով չը խօսվի, այլ զբաւոր զեկուցում լինի։

Ժողովում կարգացվեց պ. Ազատի Մէլք-Այվազեանի մի գրութիւնը, որ վերաբերում էր նրա՝ մի տարի առաջ հաստատած մրցանակին։ Պ. Մ. Այվազեան հայր մրցանակի գումարը բարձրացրել էր 150 ռ. և զրել էր որոշ պայմաններ։ Այդ պայմաններից այն՝ որ խօսում էր մրցանակաբաշխութեան յանձնաժողովի մասին, փոփոխվեց վարչութեան, ժողովի և պ. Մ. Ա.-ի համաձայնութեամբ, այնպէս՝ որ պ. Մ. Ա.-ն ընդունում է Մոսկւեան մրցանակի համար գոյութիւն ունեցող յանձնաժողովը, չէ պահանջում իր մրցանակի համար նոր յանձնաժողով, և 5 անգամով է ոչ թէ 6, ինչպէս պահանջում էր, Պ. Արախանեան կարծիք յայտնեց, որ խոյս տալու համար ներկայ տարվայ խոշոր զեկիցիւրից, որդարեցնել ընդ գործունէութիւնը և վճարվի միայն դերասաններին։

Պ. Սատիստիկ ընդգիմացաւ պ. Արախանեանի առաջարկին, առաջ բերելով մի շարք պատճառաբանութիւններ, որով ցոյց էր տա-

ներկայացուցիչները հետ: «Իդուր հեղափոխում, ասել է Վիտալի, որ կառավարությունը ոչ չունի, վախճանում է ապստամբությունը և մտածում է զինվոր: Լեհաստանի համար որոշված է զինուորական դրուժին: Իսկ ինչ վերաբերում է Ռուսաստանին՝ պարզ երևաց թե՛ որքան նա անպարտապատ է բարենորոգումների համար: Հասարակությունը, ուսումնասիրողները բողոքովին չէ ցանկանում ոչ մի ազատություն: Մենք այժմ պարզ տեսնում ենք, որ դա մի խումբ յեղափոխականների ցանկություն էր: Այժմ Ռուսաստանում զարուհ է, ճշմարիտ է՝ առկա լայն շարժում, քան իշխան Սվետոսլավովի-Միլիտան օրով, բայց յիշեցնեմ, որ նրան կարող է փոխարինել բեկեցիան, և այն ժամանակ չէ կարելի երաշխավորել աշխարհի համար:»

Կովկասի Փոխարքան, հիմնվելով հոկտ. 21-ի ուկրաին վրա՝ արված կառավարել Սենատին, հրամայեց աշատ թողնել Կովկաս վերադառնալու Օդեսիայի գաւառի 28 անձերին, որոնք նախկին կառավարչապետ իշխան Գոլիցինի հրամանով աքսորված էին հակակառավարական պրոպագանդի պատճառով: Դրանք արտաքին էին դատապարտված կայսրության ներքին առանցքներն այս տարվա յոթնամյաին:

Շամախու քնակիչ փրկիսօխայութեան զօկտոր Սեդ. Թառայանը դիմել է Կովկասի Փոխարքային և խնդրել թողնալ թիֆլիսում հրատարակելու հայերէն մի շարաթաթերթ «Աշխատանք» անունով:

Ֆրանսիական ղեկավարը Պետերբուրգում և պարսկական ղեկավարը-հիւպատոսը թիֆլիսում հարց են յարուցել վարձատրելու իրանց հայատակները կրած վնասների համար վերջին խառնակութիւնների ժամանակ: Այդ առիթով կառավարութիւնը վճռել է բաւարարութիւն տալ օտար հայատակները կրած վնասներին ուսանական օրէնքի ընդհանուր հիմքերի վրա, այսինքն՝ հանել իսկական յանցաւորներին և նրանցից պահանջել վնասները:

Թիֆլիսում լուր է ստացվել, որ վրաց եկեղեցու ինքնադիւստիան (աւտօքէֆալիա) հարցի առիթով զեկեղեցումը յանձնված է Պետերբուրգի հոգևոր ահազմիայի պրոֆէսոր Սոփոլովին, որը և իր կողմից քննելով, զեկեղեցին է միաբարձրապես միասնաբեր: Առում են, որ այդ երկուսն էլ զարմանում են, որ զեկ վրաց եկեղեցին ինքնադիւստիան չէ ստացել:

Կովկասի Փոխարքան թողնալով է 50 լուրը՝ ի նպաստ տալ հոկտ. 22-ին թիֆլիսի արիւնալի զէպի ժամանակ սպանված հրեաների Միխայիլ Գալիմովի ընտանիքին: Դա ինքն ըստ ինքնան մի լուր գործ է՝ աղքատ մի ընտանիքի 50 ռ. օժանդակութիւն տալ՝ անկասկած բարիք է: Բայց ո՞վ է օժանդակել: Ինչո՞ք արիւնալի զէպի միւս անմեղ զոհերը ընտանիքներին, ով է միաթարախալ յայն ծնողներին, որոնց միակ զուգակցը զազանաբար կոտորվեցին զինադիւստիան, կամ ճաշաբանում: Չարիքի արմատը պէտք է կտրել և ոչ թէ մի վնասվածի միայն օգնել:

Հաղորդի կառավարական զարդի տեսուչը յայտնում է Փոխարքային, որ ինքը փորձ է արել դիմելու աշակերտներին և ուսման վարձ խնդրելու, բայց բոլորը միաբերան պատասխանել են, չքաւոր են, չեն կարող վճարել:

Պետերբուրգում յամաւ լուրեր են պտտում, ասում է «Р. С.» լրագիրը, որ կոմս Վիտտեն հրաժարվում է մինիստրի նախագահի պաշտօնից: Նրա հրաժարվելու պատճառն այն է, որ հասարակութիւնը զգո՞ր է նրա բռնած զինող զիբից բեկեցիայի վերաբերմամբ: Նրա յաջող իբր թէ լինելու է կոմս Իգնատիեւի: Վերջերս կոմս Իգնատիեւի վիտտենի քաղաքականութեան հակառակորդ էր: Մի այդպիսի փոփոխութեան, աւելացնում է լրագիրը, հազիւ թէ որ և է մարդ ուրախ լինի:

Բազուի մանկավարժները ներկայումս առաւել զբաղված են «ուսուցիչների դաշնակցութեան» հարցով: «Բազուի ուսուցիչների դաշնակցութիւնը», որի համար արդէն մշակված են մի քանի նախագիծեր, կազմակերպվում է ուսուցիչների մէջ համեմատութիւն պահպա-

նելու համար: Նրա զինուոր նպատակն է լի-թեան ծառայել զարդից դուրս լուսաւորութեան գործին: Ծրագրվում է կազմակերպել ժողովրդական ընթերցանութիւններ, հանրակրթական կուրսեր, բրօշուրներ հրատարակել և այլն: Բացի դրանից հարց է յարուցված նորոգել ուսուցչական կուրս և պատի դատարան հիմնելու մասին: «Bak»

Բազուից հեռագրում են «Kav.»-ին նոյեմբերի 4-ից. «Այսօր զեն. հասանազարտին ներկայացւ. մի պատգամաւորութիւն սօցիալ-դեմօկրատ բանւորների կողմից, ինչդերով ի կատար ածել հետեւեալը. վերացնել զինուորական դրութիւնը, կազմակերպել քաղաքից դուրս հանել, անարգել թողնալով միտինգները և վճռական միջոցներ ձեռք առնել խուլիգանների դէմ: Գին. Ցարէնով յայտնեց, որ վերջին կէտն արդէն էապէս կատարվում է, իսկ մնացածներն իրանից չեն կախված. նա խոստացաւ այդ մասին հաղորդել փոխարքային: Ազգաբնակչութեան մեծ մասը, մանաւանդ հայերը (?), պահանջում են, որ զինուորական դրութիւնը միայ միշտ լիակատար խաղաղացու-մը: Քաղաքում բողոքովին հանգիստ է: Այստեղ հասաւ ծովային մինիստրութիւնից ուղարկված Պեկոզովը, Կրօնդատարի ծովային դատարանի անդամը, քննելու հոկտ. 21-ի ընդհարման գործը նաւատիրների և «աղբաւէր» ցուցարարների միջև: Նօրէի մօտ գործադուր զեկ չէ վերջացել:»

Կերակի օրը վրաց, հարց և ուսաց դաշնակցականների (ֆեդերալիստների) ընդհանուր միտինգում (Թիֆլիս, Դիզուրէ թաղ) կայացաւ հետեւեալ որոշումը. միտինգին ներկայ հայ, վրացի և ուսահասարակութիւնը յայտնում է իր բողոքը Լեհաստանում մացրված զինուորական դրութեան և նոր, ազատ խօսքից զրկվելու դէմ: Միտինգի ձառախօսները ցոյց էին տալիս, որ այդ քայլը բեկեցիայի արածն է:

Մեղ խնդրում են յայտնել որ այսօր, երեքշաբթի, նոյեմբերի 8-ին, Նախարարութիւնը պէտք է տեղի ունենայ տասն ծառայողի, սպասաւորների, խոհարարների միտինգ խորհրդակցելու իրանց կարիքների մասին: Միտինգը կը կայանայ ժամին 2-ից:

Մենք լսել էինք մինչև այժմ, որ «զանալն են ստանում եղի մօտ» և ոչ «եղը դանակի մօտ»: Բայց թիֆլիսի Յոգեանեան զարդի հոգաբարձութիւնը իր նախագահով, երեկ, այդ առածը մոռացել են: Նրանք կատարել են աւելի մի բաւական անաշուղ ընտրութիւն՝ այդ բաւական չէ, ընտրված տեսչին էլ տալով նստեցրել են առանցիկաբար և բոլոր վարժուհիներին հրաւիրել են այնտեղ ներկայանալու նոր ընտրված տեսչին: Ուրեմն՝ «եղն են տարել դանակի մօտ»: Բայց այդ զեկ մի կողմ թողնենք: Մի ժամանակ Յովնանեան զարդը ծուլանոց էր պ. ֆ. Վարդանեանի համար, այժմ էլ միթէ նոյնն է լինելու պ. Կ. Կոստանեանի համար:

Պետերբուրգի Պուտիլովսկի գործարանի բանւորները, լսելով որ իրանցից 100 հոգի և հարկերեալի անդամ են գրված, առաջարկեցին նրանց անյապաղ թողնել գործարանը: Այդ առաջարկն իսկույն կատարվեց: (С. О.)

Ծովային մինիստր Բիրիկովը հրաժարվել է պաշտօնից: Նրա փոխարինող կարող են լինել կամ ծովապետ Բօթնաովսկին, կամ ծովապետ Դուբասովը: Բօթնաովսկին արդէն հեռագրված է, որ շտապի համար Պետերբուրգ:

Ինչպէս հաղորդում է «Наша Жизнь» լրագիրը, Լեհական Թագաւորութիւնը զինուորական միջնակում հրատարակելուց առաջ հեռագրական եռանդուն գրաւորութիւն է եղել Բերլինի և Պետերբուրգի միջև:

Մի խումբ արտիլերիա օֆիցէրներ հետեւեալ նամակն են ապել «С. О.» լրագրում. «Վերջին օրերի զէպերը ցոյց տալիս աշխարհին զարմանալի օրինակներ ուսուցանութեան և զօրքի վարժուցիչի, որոնց առաջնորդում էին չը մտածող օֆիցէրները, որոնց աշխարհը կոտորում էին անդէն ու անմեղ անձերին ու բերլի ձեռքով գրգռված ամբոխը կամ զօրքերը:

Սահայն զինուորականի պատի հակացողութիւնը թող չէ տալիս այդպիսի բան, ի հարկէ եթէ կայ այդ պատի գաղափարը: Տօմսկում ամբօխի աշխուր ինչպէսի մարդկանց, ուսանողների սպանումը Պետերբուրգի փողոցներում, հրէական աւերածութիւնները կատարվում են բոլորի աչքի առաջ: Քաղաքացի-մարդու և օֆիցէրի սովորական պարտականութիւնն է ազատել մեռնողին՝ վտանգի ենթարկելով իր սեփական անձը: Մենք կոչ ենք անում մարդկանց, քաղաքացի-օֆիցէրներին, որոնք այդպէս են հասկանում իրանց պարտքը, միանալ և պարզօրէն ասել իրանց խօսքը բոլոր բռնութիւն քարոզիչներին՝ առայժմ միայն իբր խրատ:»

Կրեմէնշուլգի ժամանակաւոր զեն. հասանազարտ զեն.-մայր Վալիսիւր հետեւեալ միջնադարեան յայտարարութիւնն է կայցնել տուել Կրեմէնշուլգի պատերին. «Ժամանակաւոր զեն.-հասանազարտը յայտարարում է Կրեմէնշուլգի և շրջակայքի բնակիչներին, որ, այդտեղ այժմ ներկայացնելով Նորին Կայսերական Մեծութեան Անձը, անհրաժեշտ է ողջունել իրան՝ գլխարկը վերցնելով և ոտի կանգնելով, երբ նա երևայ փողոցներում և հասարակական ժողովներում:» 24 հոկտ. 1905 թիւ, Կրեմէնշուլգ: Շիւքերի «Վիկէլմ Տէլ» հոգաւարը տիպը, բռնակալ լանդֆօխսը, կը նշանակէ, ոչ միայն միջին դարերում գոյութիւն ունէր, այլ և այժմ կան այդպիսի տիպեր:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈԱԳԻՐՆԵՐ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ԳՈՐԾԱՎՈՐՈՒԹՅՆԻՑ 5 նոյեմբերի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 4 նոյեմբերի. «Прав. Вѣст.» լրագիրը հաղորդել էր, որ իբր թէ գերմանական իրավաբանական դրդել է ուսումնական իրավաբանական միջոցների վերաբերմամբ ամենահետադուր միջոցների դիմել: Ամենահեղինակաւոր փաստերի հիման վրա մենք կարող ենք վճռապէս յայտնել, որ յիշված լուրը բողոքին անհիմն է:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 4 նոյեմբերի. Գործադուլի արածումը կանգ է առել: Ինչպէս լսվում է, գործադադարների մէջ բաժանում է առաջ եկել: Ընդհանրապէս Պետերբուրգի կեսերը վրա ներկայ գործադուլը շատ քիչ է ազդում: Մագալինները բաց են, Ժիաքարները բանում են, փողոցներում սովորական կենդանութիւն կայ, թատրոնները բաց են: Այսօր գործը վերականգնվեց քաղաքական լուսաւորութիւնը: Հեռախօսի գործադուլը բացառվում է զուտ տնտեսական պատճառով՝ մեխանիկների պահանջներին բաւարարութիւն չեն տուել: Գնացքը եկաւ ցեղեկվալ ժամը 12-ին: Նիկոլայեւսկի գծի վրա հաղորդակցութիւն կայ: Շուգակից դուրս, երեկոյան ժամը 6-ին ժամանեց սիբիրեան զնացքը Մօսկվայից: Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրը կարգադրեց, որ համարաբարական նոր կանոնադրութիւնն ուղարկեն համարարանի խորհուրդներին: Միջնաւարդ զարդիցիւրի բարեկերպման աշխատանքները ժամանակաւորապէս դադարեցված են: Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութեան մէջ ստացվում են զանազան տեղեկից բազմաթիւ խնդիրներ՝ ծնողներին թող տալու մասնակցելու միջնակարգ զարդիցիւրի մանկավարժական խորհուրդներին վճողական ձայնով լուծելու դասերը վերականգնել և մի քանի այլ հարցեր:

ՄՕՍԿՎԱ, 5 նոյեմբերի: Մօսկվայի գործադուլի կօմիտէն, մինչև գիշերվալ ժամը 3-ին նիստ անելով, սկզբունքով դէմ ձայն տուեց ընդհանուր գործադուլին: Հարցը բաց մնաց. որովհեց սպանել զէպերի զարդիցիւրը: Պետրօվսկի-Բալուսովսկի շրջանի բանւորները, որ ուրիշները աղեկցութեան տակ գործադուլ էին արել, միտինգում վճռեցին գործը վերականգնելու արդիւր ալ գործադուլն անպէտք:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 5 նոյեմբերի: Ներքին շուկան է հանվում 4 միլիոն պուդ շաքար անհեռախօսի պահեստից:

ԲԵՐԼԻՆ: «Bör. Kur.» լրագիրը, «Կոմս Վիտտեն աշխատելիս» վերնադրով յօդուածում ասում է. «Կանցնեն շաքարներ, նախքան հրաւարուր կը լինի գնահատել կոմս Վիտտէի գործունէութիւնը, ինչպէս վերանորոգել: Չը պէտք է երբեք կասկածել նրա բարի ձգտումների մէջ: Նրա արածն արդէն մեծ աջողու-

թիւն է ներկայացնում: Ցաւալի է, որ նրա բարի ձգտմանը ուսում լիբերալները չեն օգնում:»

ԿԵՐՑԻ, 5 նոյեմբերի: Աւստոստան ժամը 9 1/2-ին եկաւ առաջին գնացքը: Նէկլանս կայարանի մօտ փորձել են քանդել կամուրջը: Վնասը չնչին է: Գնահարկ-հասանազարտի կաշը պատերին է կպցրած ուսերէն, լեհերէն և հրէերէն:

ՏՕԿԻՕ, 5 նոյեմբերի: Չինական կացարը լիազօրութիւն տուեց պետական քարտուղար Իւանչիկային յանձնել ուսական միւնիստրները Եւապոնիային:

ԽՕԼՄ, 5 նոյեմբերի: Պրիվիլեանսկի զծիբը վրա գործադուլը վերջացաւ: Գնացքները շարժվում են:

ԵԿԱՏԵՐԻՆՕՍԼԱՅ, 5 նոյեմբերի: Կայսրան-ներում գործադուլի պատճառով 15,000 վագօն ապրանք է մնացել: Ամեն տեղ հանքի արտադրութիւնը կրճատում են:

ՍՍԱՐԻՅԱ, 5 նոյեմբերի: Հակառակ լրագիրների հաղորդածներին, այստեղ աւերածութիւններ չեղան: Լօտօշիւում հինգաթիթի օրը հողային շարժում տեղի ունեցաւ 24 գիւղերի մասնակցութեամբ: Մօսկվայից եկան կօղակներ և ոստիկաններ: Հողատէրերի և գիւղացիների զինմանի պատճառով խռոսակցութիւնները դադարեցին:

ՎԱՐՇԱՎԱ, 5 նոյեմբերի: Քաղաքը և հացադրոշմարանները դեռ չեն բանում: «Հօ-ВНѢ»-ի խմբագիրը դատի է մատնված: Պրիվիլեանսկի երկրից արտաքսված են փոխադարձ ապահովագրութեան գործադարները՝ էյամօնը և Եւրօնսկին:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 5 նոյեմբերի: Պետերբուրգի և Մօսկվայի առաջիկանական-արդիւնաբերական և իրաւակարգի կուսակցութիւնները միասնում և կազմում են «Հոկտեմբերի 17-ի Դաշնակցութիւն», Պետական Դումայի ընտրութիւններին մասնակցելու նպատակով: Այդ դաշնակցութեան կողմ բոլոր Ռուսաստանին նոյեմբերի 5-ին Մօսկվա են տանելու: Շիւքովը և Դուչկովը, այստեղ նրանք կը յայտնեն այդ գեմատվային և քաղաքների գործիչների համագործակցութիւն: Ի միջի այլոց դաշնակցութեան ծրագրի մէջ մտնում է քաղաքական գործադուլների դիմադրելը:

ԲԵՂԱՅԱ, 5 նոյեմբերի: Պրիվիլեանսկի զծի վարչութիւնը հետեւեալ հեռագիրն է ուղարկել Բեհաւանի կայսրանը. «Պրիվիլեանսկի զծի ուսումնականները նոյեմբերի 2-ի իրանց ժողովում, աչքի առաջ ունենալով Դաշնակցութիւնների Դաշնակցութեան նոր գործադուլը, որի նպատակն է Լեհաստանից անկախութիւն տալը, որովհեց ինչպէս ուսումնականներն չը սկսել այդ գործադուլը մինչև Պետական Դումայի հաւաքվելը և պատգամաւորներին տալ որոշ լիազօրութիւն յանդիմանելու ուսումնականներին, որոնք պաշտպանում են Լեհաստանի անկախութիւնը: Իսկապէս նրա բաժանումը Ռուսաստանից: Յիշեցնեմ, ընկերներ, որ դրութիւնը լուրջ է: Ռուսաստանի սահմանում կանգնած են 200,000 պրուսացիներ կազմ ու պատրաստ, պատրաստ մեղաւորում կարգը վերահաստատելու: Միանալով բոլորս և չը գնանք Դաշնակցութիւնների դաշնակցութեան կորուստի կորուստի դաշնակցութեանը: Մագալինները կարող է վճռել միայն Պետական Դուման: Կազմակերպիչ բիւրօն նման հեռագիրներ է ուղարկել ուսական բոլոր գծերի կայսրաններին:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 5 նոյեմբերի: Բարձրագոյն ուկրաինները զինուորական մինիստր Բիլիբիլը և ծովային մինիստր Բիրիկովը նշանակված են Պետական Խորհրդի անդամ, թողնելով ունեցած պաշտօններում:

5 նոյեմբերի Պաշտօնակա-նի նկատի ունենալով դաւաններում տարածված լուրերը թէ վերահալան-պաշտպան գատի և մանվան պատժի են ենթարկել Կրօն-շտապի անկարգութիւններին մասնակցող զինւորներին, մենք լիազօրութիւն ունենք յայտնելու, որ դրանք նման բոլոր լուրերը վաղաժամ և և զօրիկ հիմքից: Ներկայումս Կրօնշտապում տեղի ունեցած խռովութիւնները և կողոպուտների մասին միայն մասնաւորապէս քննութիւն է կատարվում: Գաւառական երկար ժամանակ կը պահանջէ և այն ժամանակ միայն կարելի է բաւարար հիւստեքով դատել այն մասին, թէ ինչ մեղադրանքներ պէտք է դնել անկարգութիւններին մասնակցողներին վրա և ինչպիսի պատիժնե-

բին նրանք կարող են ենթարկվել: Ձինուորական զորութեան մէջ գտնուող բոլորում այդ դրոշմը կը լինի և կարող է ընկնել միայն զինուորական դատարանի, բայց կրօնադատական դէպքերին մասնակցողները դաշտային դատարանով չեն դատուի և չեն դատուի: Այդ պատճառով ամեն տեսակ լուրեր մասնական դատաւիճակներէ մասին, որ իբր թէ կատարել է արդէն դաշտային դատարանը, անհիմն են և նրանց տարածումը ըստ երևոյթին մի մասնեօլը է յայտնի կուսակցութեան կողմից, որը վճռել է ամեն միջոցներով յուզել հասարակութիւնը և որը միջոցներէ խտրութիւն չէ գնում իր նպատակներէն հասնելու համար: Հասարակութիւնը կարող է կատարեալ վստահութեամբ սպասել այժմ և եթ ընդհանուր հիմունքներով կատարվող ըննութեան, որը միայն կարող է պարզել Կրօնադատութեան տեղի ունեցած անկարգութիւններէ միտքը և բնաւորութիւնը և առաջին անգամ կը տայ պատշաճաւոր նիւթ թէ դատաստանական և թէ հասարակական անկողմնապահ դատամիտքի համար այդ ախուր դէպքերի մէջ մեղադրվողներէ վերաբերմամբ:

ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, 5 նոյեմբերի: Ներքին գործերի մինիստրի զեկուցումով, ներքին գործերի մինիստրը ընդհան համառուական պատահանաբարկան պաշտօններէ մասնակցութեան հարցը, որը ներքին գործերի մինիստրը վճռել բացառաբար, և օրէնքին կատարեալապէս համապատասխան գտաւ ներքին գործերի մինիստրի ցուցմունքները այն մասին, որ պաշտօնեաները, մնալով ծառայութեան մէջ, չեն կարող վերոյիշեալ դաշտային զորութեան անդամ դառնալ: Հոկտեմբերի 17-ի մանիֆէստը պետական ծառայութեան մէջ գտնվող անձանց չէ թողարկում խախտել զոյութիւն ունեցող օրէնքները քաղաքացիական ծառայութեան մասին, այդ պատճառով պաշտօնեաները չեն կարող դաշտային զորութեան կազմի, որովհետեւ անոնք ծառայութեան կրօնապահութեան պահպանման անհրաժեշտութիւն է պետական կազմի գոյութիւնը: Պետերբուրգի քաղաքացիներ հաստատում է, որ ձեռք են առնված քաղաքում բռնութիւններէ և անկարգութիւններէ առաջն անգամ միջոցներ և հրաւիրում է ազգաբնակչութիւնը, որը չէ համակրում աշխատանքները դադարեցնելու, խանութները փակելու և գործադուլին միանալու պահանջներով կեանքի ընկան ընթացքը խախտելու փորձերին, արիւթիւն ցոյց տալ իր իրաւունքները պաշտպանելու մէջ յանդուգն պահանջներէ դէմ, ձեռնպահ մնալով բռնութիւններէ, բայց անմիջապէս գիտել օտարականութեան աշխատանքներ, որին տրված են հրահանգներ:

ՍՈՄԵՐՈՎԻՑԻ, 5 նոյեմբերի: Վերականգնվեց երկաթուղիական հաղորդակցութիւնը Վարշավայի հետ: Ստանութիւնները բացվեցին: Մանր արեւադարձները և որմնադիրները սկսեցին գործել:

ՎԱՐՇԱՎԱ, 5 նոյեմբերի: Տէլեֆօնի հետ միջադէպը կարգաւորվեց: Ձիաքաշը այսօր սկսում է երթնելութիւնը: Գնեք իրար հետ զգուշացրեցին կարգաւորութեամբ փակված են Վարշավայի արդարական թատրոնները գործադուլի մասնակցելու համար:

ԿԵԼՅԻ, 5 նոյեմբերի: Վերականգնվեց մարդատար գնացքների կանոնաւոր երթնելութիւնը:

ՄՈՍԿՎԱ, 5 նոյեմբերի: Երէկ ձայնաւորների մասնաւոր խորհրդակցութեան մէջ քաղաքագլխի թեկնածու է առաջարկված Ալեքսանդր Գուչկով:

ՍԻՄԲԵՐՈՒՄ, 5 նոյեմբերի: Դեկտրովի գաւառի Կախովկա և Ջուրիեվկա գիւղերում ազգաբային անկարգութիւններ սկսվեցին:

ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, 5 նոյեմբերի: Ինօնէքները դաշտային զորութեան պատկերակները երէկ շրջեցին բանկերը, հրաւիրելով ծառայողներին միանալ գործադուլին, բայց ամեն տեղ մերժումն ստացան: Այսօր բոլոր բանկերը գործում են:

ՍՈՒԻՏԻԱ, 5 նոյեմբերի: Անդուակաւութեան պարագլխի նախագահութեամբ կայացաւ հոգեւորականութեան ժողովը:

ԻԻՐԻՆԵՎ, 5 նոյեմբերի: Պօլսի գաւառում սկսվեցին ազգաբային անկարգութիւններ: Գիւղացիները կրակում են կալուածատէրերի անտառները:

ԽՐԻՍՏԻԱՆՈՒՄ, 5 նոյեմբերի: Թագաւորի մուտքը տեղի կունենայ նոյեմբերի 12-ին:

7 նոյեմբերի
ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, 6 նոյեմբերի: „Правитель-

ственный Вестник“ լրագրում տպված է: «Հասարակութեան մէջ լուրեր են տարածվում, որ Լեհաստանի Թագաւորութեան վերաբերմամբ ձեռք առած միջոցը ներշնչված է կառավարութեանը հարեան պետութեան պահանջներով: Միւս կողմից յայտնի ուղղութեան մասերը բացառում է այդ միջոցը որպէս նշան շեղման այն սկզբունքներից, որոնք գծադրված են հոկտեմբերի 17-ի մանիֆէստում, և մինչև անգամ բացառում է այդ ուղղութիւնը և լեհացիների միջև արուեստական կերպով խտրութիւն յարուցանելու ցանկութեամբ, որպէս զի այդ խտրութեան մէջ գործիք գտնւել իր յետադիմական ձգտումների համար: Այդ բոլորը կատարելապէս շեղվում է ճշմարտութիւնից: Հոկտեմբերի 31-ից հրատարակված կառավարական հաղորդագրութիւնից արդէն յայտնի են Լեհաստանի Թագաւորութեան մէջ զինուորական զորութիւն յայտարարելու դրդիչ պատճառները: Այդ պատճառներին հետ միասին պէտք է յիշել նոյնպէս ոչ լեհ պետութեան պատկանող խմբերի հաւաքական յայտարարութիւնները, որոնք հաստատում են այս հաղորդագրութեան մէջ բերված փաստերը: Մի և նոյն ժամանակ կարելի է չէր մանրամասն թելել երկրում առեւծառայողների և մանաւանդ զօրքերի վերաբերմամբ ազգաբնակչութեան կողմից զրգուղի դիրք բռնելու փաստերը: Մասնացոյց արված հանգամանքների համագումարը, վկայելով, որ տեղական ազգաբնակչութեան բոլոր դասերը չափազանց զրգուղի են, անխուսափելի դարձրեց նախազգուշական բնաւորութիւն ունեցող միջոցների ձեռք առնելը իշխանութեան կողմից, որոնք կարող էին սթափեցնող ազդեցութիւն գործել լեհ ազգաբնակչութեան ամբողջ մասսայի վրա: Ձանազան կողմերից ներքուստ է սեպարատիստական ձգտումների գոյութիւնը երկրում, բայց հազիւ թէ հնարաւոր լինի սահմանափակ անցկացնել այն ձգտումները, որոնց նպատակն է Լեհաստանի կատարեալ անջատումը Ռուսաստանից և լեհական ազգաբնակչութեան բոլոր դասերը և բոլոր քաղաքական կուսակցութիւնները համակողմուքի միջև լեհական ինքնավարութեան մասին: Վերջինի սահմանները թէպէտ և դեռ ճշտութեամբ չեն որոշված, բայց նրա ընդհանուր բնաւորութիւնը ուղղված է դէպի վարչական և օրէնսդրական կատարեալ առանձնացումը կայսրութիւնից: Մտացվող շատ յայտարարութիւնների մէջ Պրիվիւշեան երկիրը մինչև անգամ անուանվում է զինական Թագաւորութիւն: Այդ տեսակ ցանկութեան մէջ անկասկած երևում է ձգտումն, սակայն արտայայտվող չափազանց ոգեւորվող անձների կողմից, բացարձակ վերականգնել լեհական Թագաւորութիւնը: Յամենայն դէպս այդ բոլոր փոփոխութիւնների հետ կապված է ուսական սկզբունքների կատարեալ ճշգրտում երկրի մէջ: Լեհական ինքնավարութեան գաղափարի արագ աճումը, որ բացատրվում է լեհերի չափազանց զգայնութեամբ դէպի քաղաքական հարցերը, ստիպում է աշխարհային շահել ոչ միայն ընթացող օրվայ դէպքերը, այլ և նրանց ապագայ զարգացման հնարաւոր հետեւանքները: Ֆինլանդիայի օրէնսդրութիւնը, որի վրայ մասնացոյց են աւելում շարժառարկանքները, նմանութիւն չունի: Ֆինլանդական մեծ իշխանութիւնը աշխարհադրական և քաղաքական տեսակէտից ամենահամապատասխան չունի Լեհաստանի Թագաւորութեան հետ: Ֆինլանդիայի այժմ շարժված իրաւունքները արդէն պատկանում էին նրան նոր անցնելու և նրանց վերադարձը համապատասխանում էր նոյն սկզբունքներին: Որոնք յայտարարված էին հոկտեմբերի մանիֆէստի մէջ: Իսկ Լեհաստանի ներքին գործերի վարչաւորութիւնը հարցը վաղուց վիճելի և այն էլ համազգային հարց է: Նրա լուծմամբ շտապեցին զբաղվել առանձին կուսակցութիւնները, աւելորդ համարելով նախապէս լսել առաւ ժողովրդի ձայնը այդ գործի վերաբերմամբ: Անհրաժեշտ է, սակայն, սպասել Պետական Դումայի կազմակերպչներին, որը կառուցվեց ընդհանրական անկախ Լեհաստանի բարեկարգութեան հարցը ոչ միայն լեհական ազգայնութեան, այլ և լայն ընդհանուր պետական խորհրդածութիւնների տեսակէտից: Իսկ մինչև այդ ժամանակ ամեն միջոցով պէտք է պաշտպանված լինի գոյութիւն ունեցող կազմը և չեն կարող թոյլատրել լինել այնպիսի երկրորդներ, որոնք այժմ արգէն նախորդում են երկրի ապագայ վիճակը: Անկասկած է, որ

կեանքը նրա մէջ պէտք է զարգանայ հոկտեմբերի մանիֆէստի սկզբունքներով և համապատասխան ձեռք առած այն միջոցների, որոնք արդէն ընդունված են 1904 թ.ի զեկտեմբերի 12-ի ուկադի հիման վրա: Այդ պատճառով Լեհաստանի Թագաւորութեան մէջ զինուորական զորութեան յայտարարումը ոչ թէ առաջ է ելնել լեհացիներին արդէն տրված իրաւունքներից և թեթեւութեան զրկելու ցանկութեամբ, այլ անհրաժեշտ է համարվել առաջն առնել այն դէպքերի, որոնք թույլատրելի չեն պետական բարձր շահերի տեսակէտից: Այստեղից ինքն ըստ ինքեան պէտք է հետեցնել, որ Լեհաստանի Թագաւորութեան նախադիմութեամբ կը վերադառնա զինուորական զորութիւնը, հենց որ կը խաղաղի այնտեղ յուզմունքը և ազգաբնակչութեան աւելի հանգիստ արամադրութիւն կը սկսվի: Թէ մէկը և թէ միւրը՝ հենց իրանց լեհացիների ձեռքումն է:

ՄՈՍԿՎԱ, 6 նոյեմբերի: Կազմակերպութիւնների միջամասնութիւնը կարծիք յայտնեց ընդհանուր գործադուլի դէմ: Այդ պատճառով գործադուլային կոմիտէում մեծամասնութեանը լիազօրութիւն էր տրված ձայն տալ գործադուլի դէմ, որը այդպիսով չը կայացաւ:

ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՒՆ, 5 նոյեմբերի: Ներկայ նոյեմբերի 4-ին Նորին Կայսերական Մեծութիւն Թագաւոր Կայսրը բարեհաճեց ընդունել Յարսկո-Սեյբում Սրբազնագոյն Սինօդը իր անդամների լիակատար կազմով և սինօդային օրէն-պրօկուրօրի պաշտօնեաներով: Այդ ժամանակ Սինօդի նախաթու անդամ Պետերբուրգի միտրօպոլիտ Անտօնի մատուցեց Թագաւոր Կայսրին Փրկչի պատկերը և դիմեց Նորին Մեծութեանը հետեւալ խօսքերով: «Ձեր Կայսերական Մեծութիւն, Ամենաողորմած Թագաւոր: Ձեր Մեծութեան Բարձրագոյն մանիֆէստով անցեալ հոկտեմբերի 17-ից Ռուսաստանը կոչված է դէպի կեանքի նորոգութիւնը նրան շնորհված քաղաքական զարգացման իրաւունքներով: Նոր կարգի հիմքերի խաղաղ և աստիճանական ամրապնդման մէջ ենք մենք բոլորս տեսնում ուս ժողովրդի կենսական ոյժերի պողաբեր ծաղիկումը: Սրբազնագոյն Սինօդը, ընդունելով վերոյիշեալ մանիֆէստի մեծ պատմական նշանակութիւնը, և արտայայտելով իր ամենապատկառելի երախտագրութիւնը Ձեր Մեծութեան, օրհնում է Ձեզ այս Սուրբ պատկերով: Աղայում եմ Աստուծուն, թող շնորհէ Նա մեր հայրենիքին խաղաղութիւն և անդորրութիւն, թող օգնէ Նա Ձեր բոլոր հաւատարիմ հպատակներին ընդունել խելացի հանգստութեամբ շնորհված բարեքները և թող հեռու պահէ նրանցից ինքնակամութեան և ապստամբութեան ոգին, որ խտրականութեամբ ամեն ազատութիւն: Թող Աստուած բարեք թելադրէ Ձեր սրտին իր Սուրբ եկեղեցու մասին և Ձեզ օրհնէ, Թագաւոր, իր մեծ և առաւ շնորհներով: Ձեր կեանքի բոլոր օրերում: Թագաւոր Կայսրը բարեհաճեց պատասխանել հետեւեալ բարձրադուրմած խօսքերով: «Յայտնելով իմ շնորհակալութիւնը Սրբազնագոյն Սինօդին Սուրբ պատկերով օրհնելու համար, Ձեզ և բոլոր ուղղափառ մարդկանց հետ միասին աղերսում եմ Տէր Աստուծուն, թող չափաւորէ նա ուս ժողովրդին և թող առաքէ նրան բարեպաշտութիւն և հաւատի հաստատութիւն: Հաստատ յոյս ունեմ, որ հոգեւորականութիւնը, մանաւանդ գիւղականը, կը գործ դնէ անկեղծ և կատարեալ քրիստոնէական ջանք իր հոգի մէջ մտնելու խաղաղութիւն և անդորրութիւն և իւրաքանչիւր կը կատարէ իր վրա տրված պարտաւորութիւնները, առանց որի, ձեր ճիշդ ասածի նման, հնարաւոր չէ մեր հայրենիքի կենսական ոյժերի ոչ մի արդեւնաւէտ զարգացումն: Ապա Թագաւոր Կայսրը բարեհաճեց արժանացնել ներկայացողներից իւրաքանչիւրին առանձին խօսակցութեան:

ՐԱՒՈՄ, 5 նոյեմբերի: Գործադուլը վերջացաւ: Ստանութիւնները բացվեցին: Սկսեցին շրջել 5 ժամից յետոյ: Փողոցներում անցորդներ չը կան: Երեւում են միմիայն պատուականք: Երէկ երեկոյեան 10 ժամին Կէլեցկի արակոտով Բազմ եկած պատից գիւղը: Ակիւտի յափը շուրջ 21,000 ռ. ոսկով: Յանցաւորը փախաւ: ԲԵՐԼԻՆ, 6 նոյեմբերի: Երկաթուղիների վարչութիւնը կազմավորում յայտարարում է, որ առաջին գնացքը Վարշավայի ուղղութեամբ լուարվված է առաւօտեան 10 ժամ 35 րոպէին: Նրանով ճանապարհ ընկաւ այն յանձնաժողովը, որը պէտք է բանակցութիւններ վարէ ապրանքատար և մարդատար գնացքների երթնելութիւնը վերականգնելու մասին դէպի Վարշավա:

ՎԻՏԵԲՍԿ, 6 նոյեմբերի: Կազմվեց «Սաղաղութեան դաշնակցութիւն» առանց քաղաքական պատգօքմի, որի նպատակն է վերականգնել խաղաղութիւնը և տարածել հոկտեմբերի 17-ի մանիֆէստի սկզբունքները, ազգային խտրութեան և ազգային յուզմունքների բռնի արտայայտութեան վերացումը: «Դաշնակցութեան» անդամներն են ազգաբնակչութեան բոլոր խմբերի ներկայացուցիչները: Ընտրված է 12 անձերից բաղկացած մի բիւրօ:

ԿԻԻՎ, 6 նոյեմբերի: Ձերկասկի գաւառում ազգաբային անկարգութիւններ են: Ուղարկված են զօրքեր:

ԻԻՐԻՆԵՎ, 6 նոյեմբերի: Այստեղ կազմակերպվում է Պրիբալտեան սահմանադրական կուսակցութեան մի բաժին, որի ծրագրի մէջ, բացի մանիֆէստից բոլոր պայմաններից, մտնում են պետական հոստատուն իշխանութեան պաշտպանութիւնը ընթացիկ մտցնելու համար, քաղաքացիների պաշտպանութեան ազատութիւնը, սօցիալական և տնտեսական ընթացիկ աշխատաւոր դասը ապահովելու նպատակով, հարկերի արդար բաշխումը, քաղաքային և գիւղական ինքնավարութեան օրգանների ինքնուրոյնութիւնը, տեղական լեհագուհների թոյլ տալը դատատուութեան մէջ բարձրագոյն ինքնավար դպրոցում և կառավարչական ու հատարական հիմնարկութիւններում:

ՊԱՐԻՋ, 6 նոյեմբերի: «Ժուրնալ-դէ-Դէ-րա»-ում Ռուսաստանը լաւ ճանաչող Լէրուա-Բօլի խմբագրութեան ուղղած նամակի մէջ, ասում է, որ Ռուսաստանի ներկայ գրութեան զիւաւոր չարիքը՝ անվստահութիւնն է դէպի կառավարութիւնը: Վիտտէի հեռանալը շահաւէտ կը լինէր միայն յեղափոխականներին և յետադիմներին: Ազատամիտները մեծ անհեռաւստութիւն կը ցոյց տան եթէ չաշխուհեն այն միակ մինիստրի աշողութիւններին, որը ընդունակ է նախապատրաստել ազգային ժողովի գումարումը:

ՍՈՄԵՐՈՎԻՑԻ, 6 նոյեմբերի: Արաստածանեան գնացքների շարժումն սկսվեց: Երկու շաբթի ապաստում են աշխատանքների վերականգնումը:

ԿԱԶԱՆ, 6 նոյեմբերի: Բանուրական պատգամաւորների խորհուրդը, Պետերբուրգի երկաթուղիների գործադուլային կոմիտէի ներկայացուցիչ հետ միասին որոշեցին դադարեցնել գործադուլը երկուշաբթի օրը ժամը 12-ից:

ՏԱՄԵՐՈՒՄ, 6 նոյեմբերի: Կազմակերպվեց ժողովրդական սահմանադրական կուսակցութիւն: Երազիրը նման է սահմանադրական դեմօկրատիականին: Այս շրջանում ազգաբնական շարժում կայ:

ՎԱՐՇԱՎԱ, 6 նոյեմբերի: Քարակի դործադուլը վերջացաւ: վերջացաւ և հացթուխները գործադուլը:

ՎՕԼՂԻՄ, Նահանգապետը աչքի առաջ ունենալով միւս քաղաքների տիւրը դէպքերը, արգելեց ամեն տեսակ ցոյց:

ՔԻՐՍԻՆՍԿ, 6 նոյեմբերի: Նախ քան ստորադիւղի բուէարկութեան անցնելը, սօցիալիստ էրեկիէնը յայտնեց, որ իր կուսակցութիւնը ձայն է տալիս Թագաւոր ընտրելու 5 նոյեմբերի:

ՍՈՒՋԱ, Կայացաւ ժողովը ազնուականութեան պարագլխի նախագահութեամբ հոգեւորականութեան և պետական ու հասարակական հաստատութիւնների ներկայացուցիչներից՝ գաւառի խաղաղացման հարցի և ժողովրդին կոչ մշակելու մասին:

ԲԵՆԼԻՄԻ, Գրուիչի միասին աշողութիւն չունեցաւ: Նրա նպատակն էր համոզել գաւառի բնակիչներին օֆիցերներին հրաժարական տալ: Պրիվեցից ստացված են լուրեր արհաւանների բռնութիւնների մասին սերբերի դէմ:

ՊԵՏԵՐՈՒԹԻՒՆ: Ձիաքաշերի և տրամվայների շարժումը չէ ընդհատվում: Մօսկւա-Վինգրադ-Րիբին երկաթուղու վրա գնացքը գնաց միայն մինչև Տրասկո-Սէլո: Վօկալը պահպանում են զօրքերը: Նիկոլայեւկան երկաթուղու վրա հաղորդակցութիւնը պահպանում է երկաթուղային բաւալիսը: Մօսկւայից գնացքները գալիս են կանոնաւորապէս:

ՎԱՐՇԱՎԱ, Երէկ երեկոյեան Վօլայի խնուրը վրա Կօիսի տան լուսամուտից մի առաւ ձգեցին Դօնի կօզակների վրա: Բարեբախտ պատահականութեամբ ոչ ոք չը վնասվեց: Կանաւորված են լեհականների տէրը և տոնտէրը:

(21.20)